

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ
Α' ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Ορθοδοξίας)
(Ιωάν. α' 44 - 52)
1 Μαρτίου 2015

Ἡ πρώτη Κυριακή τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι ἀφιερωμένη στήν Ὁρθοδοξία. Κάποτε ἐπί ἑκατό χρόνια ἀναστατώθηκε ἡ χριστιανοσύνη γιά τό ζήτημα τῶν Ἱερῶν εἰκόνων. Στό τέλος νίκησε ἡ Ἐκκλησία καί ἐπικράτησε ἡ ὀρθή πίστη. Σ' ἐκείνη τή νίκη καί γενικά στούς ἀγῶνες καί τόν θρίαμβο τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι ἀφιερωμένη ἡ σημερινή ἡμέρα. Καί ὄρισαν οἱ Ἱεροί Πατέρες νά διαβάζεται σήμερα τό Εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα πού ἀναφέρεται στό πῶς ὁ Ἰησοῦς Χριστός κάλεσε δύο ἀπό τούς μαθητές του, τόν Φίλιππο καί τόν Ναθαναήλ.

Ἐκεῖνο τόν καιρό θέλησε ὁ Ἰησοῦς νά βγεῖ καί νά πάει στή Γαλιλαία. Βρίσκει τότε τόν Φίλιππο καί τοῦ λέγει: Ἀκολούθα με. Κι ἦταν ὁ Φίλιππος ἀπό τή Βηθσαϊδά, ἀπό τήν πόλη τοῦ Ἀνδρέα καί τοῦ Πέτρου. Βρίσκει ὁ Φίλιππος τόν Ναθαναήλ καί τοῦ λέγει. Βρήκαμε ἐκεῖνον πού ἔγραψε ὁ Μωϋσῆς στό νόμο καί οἱ Προφῆτες, τόν Ἰησοῦ τό γιό τοῦ Ἰωσήφ ἀπό τή Ναζαρέτ. Καί ὁ Ναθαναήλ τοῦ εἶπε. Ἀπό τή Ναζαρέτ μπορεῖ νά ἔναι τίποτα καλό; Τοῦ λέγει ὁ Φίλιππος. Ἐλα νά δεῖς. Εἶδε ὁ Ἰησοῦς τόν Ναθαναήλ νά ἔρχεται σ' αὐτόν καί λέγει γι' αὐτόν: Νά πραγματικά Ἰσραηλίτης πού δέν ὑπάρχει μέσα του δόλος. Τοῦ λέγει ὁ Ναθαναήλ. Ἀπό πού μέ ξέρεις; Ἀποκρίθηκε ὁ Ἰησοῦς καί τοῦ εἶπε• Πρῖν νά σέ φωνάξει ὁ Φίλιππος, ὅταν ἦσουν κάτω ἀπό τή συκιά, σέ εἶδα. Ἀποκρίθηκε ὁ Ναθαναήλ καί τοῦ λέγει• Διδάσκαλε, σύ εἶσαι ὁ υἱός τοῦ θεοῦ, σύ εἶσαι ὁ βασιλιάς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀποκρίθηκε ὁ Ἰησοῦς καί τοῦ εἶπε• Πιστεύεις, ἐπειδή σοῦ εἶπα πῶς σέ εἶδα κάτω ἀπό τή συκιά; Μεγαλύτερα ἀπό αὐτά θά δεῖς. Καί τοῦ λέγει. Σᾶς βεβαιώνω πῶς πολύ γρήγορα θά δεῖτε ἀνοιγμένο τόν οὐρανό καί τούς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ν' ἀνεβαίνουν κοντά στόν υἱό τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ὀρθόδοξη πίστη μας εἶναι ἡ πολύτιμη καί Ἱερή κληρονομιά τῶν πατέρων μας. Γι' αὐτό πρέπει νά τό ἔχουμε καύχηση πῶς εἴμαστε ὀρθόδοξοι χριστιανοί καί νά τό θεωροῦμε ἱερώτατο χρέος μας νά φυλάμε καί νά ὑπερασπίζουμε τήν ὀρθοδοξία μας. Γιατί ἀπό τά παλιά χρόνια εἶναι πολλοί οἱ ἐχθροί τῆς ὀρθοδοξίας, μά τώρα τελευταῖα πλήθυναν περισσότερο. Μέσα στή μεγάλη ἀκαταστασία τοῦ καιροῦ μας σ' ὅλο τόν κόσμο πλήθυναν καί οἱ ἐχθροί τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ πίστη μας, ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ κιβωτός τῆς ὀρθοδοξίας μας. Τό λένε οἱ ἱεροί Πατέρες καί τό εἶπαμε κι ἐμεῖς πολλές φορές πῶς ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία δέν ὑπάρχει ὀρθή πίστη καί δέν ὑπάρχει σωτηρία. Ὅποιος θέλει νά ἔναι χριστιανός ὀρθόδοξος πρέπει νά μένει στήν Ἐκκλησία κι ὅποιος θέλει τή σωτηρία του πρέπει νά ξέρει πῶς μόνο μέσα στήν Ἐκκλησία σώζεται. Γιατί εἶναι μερικοί πού λέγονται χριστιανοί ὀρθόδοξοι καί δέν τήν ξέρουν τήν Ἐκκλησία, γιατί θαρροῦνε πῶς δέν τούς χρειάζεται ἡ Ἐκκλησία. Φτάνει, λένε, νά ἔσαι καλός ἄνθρωπος καί δέν χρειάζεται ἡ Ἐκκλησία, δέν χρειάζονται οἱ ἱερεῖς καί οἱ Λειτουργίες. Αὐτοί εἶναι ὁ πρῶτος ἐχθρός τῆς Ὁρθοδοξίας, κι ἄς λένε πῶς εἶναι χριστιανοί ὀρθόδοξοι κι ἄς θαρροῦνε πῶς εἶναι καλοί ἄνθρωποι. Φτάνει, λένε ἀκόμη, νά μήν κάνεις τό κακό, μά χριστιανός καί καλός ἄνθρωπος δέν εἶναι ἐκεῖνος πού δέν κάνει τό κακό, μά ἐκεῖνος πού κάνει τό καλό. Οἱ καλοί ἄνθρωποι φτιάχνονται στήν Ἐκκλησία, μέ τό δικό τους πνευματικό ἀγῶνα καί μέ τή χάρη τοῦ θεοῦ, πού

ἀναπληρώνει ἐκεῖνα πού μᾶς λείπουν. Κι ὁ κόσμος καλυτερεύει, ὅταν μέσα μας ριζώνεται ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ κι ἐδραιώνεται ἡ ἀληθινή πίστη. Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ καί ἡ ἀληθινή πίστη γεννοῦνε τὴν ἀγάπη κι ὕστερα ἡ ἀγάπη μᾶς δείχνει ποιός εἶναι ὁ δρόμος τῆς δικαιοσύνης καί τῆς εἰρήνης μεταξύ τῶν ἀνθρώπων.

Μά ὄλοι αὐτοί πού λέγονται μά δέν εἶναι χριστιανοί κι ἐχθρεύονται τὴν Ἐκκλησία λένε καί ξαναλένε «Υπάρχει τίποτα καλό στὴν Ἐκκλησία;». Κι ὅταν λέμε Ἐκκλησία, νά μὴ νομίζετε πὼς λέμε γιὰ τὸν ἱερό Κληρο. Ἐκκλησία δέν εἶναι μόνο ὁ Κληρος εἶναι κι ὁ λαός. Ὅλοι ἐμεῖς ὅσοι λάβαμε τὸ ἅγιο βάπτισμα, ὅσοι μεταλαβαίνουμε τὸ Σῶμα καί τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου, ὅσοι μαζί προσευχόμαστε καί λατρεύουμε τὸν ἀληθινὸ καί ζῶντα θεὸ καί περιμένουμε τὴ σωτηρία μας ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ὄλοι ἐμεῖς εἴμαστε ἡ Ἐκκλησία. Ἐδῶ πρέπει νά ἀναλογισθοῦμε ὄλοι μας, καί Κληρος καί λαός, τὴ μεγάλη μας εὐθύνη ἀπέναντι στὴν ὀρθοδοξία μας καί τὴ φοβερὴ ἁμαρτία πού μᾶς βαραίνει. Γιὰ μᾶς οἱ ἐχθροὶ κατηγοροῦνε τὴν Ἐκκλησία, ἐξαιτίας μας βρίζουνε τὴν πίστη, γιὰ μᾶς βλαστημιέται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Καί νά σκεφθοῦμε πὼς ὁ Χριστός εἶπε πὼς οἱ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία πρέπει νά βλέπουνε τὰ καλά μας ἔργα καί νά δοξάζουνε τὸν οὐράνιο Πατέρα μας. Τώρα, ἀντὶ νά τὸν δοξάζουνε, ἐξαιτίας μας τὸν βλαστημοῦνε. Ἐμεῖς, γιὰ νά δείξουμε στοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς ὀρθοδοξίας μας πὼς δέν ἔχουνε δίκιο, καί τοὺς λέμε λόγια κι ἀραδιάζουμε κι ἐμεῖς, ὅπως κι ἐκεῖνοι, θεωρίες. Μά ὁ κόσμος βαρέθηκε ν' ἀκούει λόγια, γιατί τὰ λόγια δέν ὠφελοῦνε σέ τίποτα. Ἐνας λόγος μόνο πρέπει πάντα ν' ἀκούεται, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἀνθρώποι πάντα πεινᾶνε καί διψᾶνε ν' ἀκούσουνε τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καί μεῖς τοὺς λέμε δικά μας λόγια. Κι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι θεωρία εἶναι πράξη. Ὅταν λοιπὸν οἱ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μᾶς λένε «Καί τί καλό ὑπάρχει στὴν Ἐκκλησία;», ἐμεῖς νά μποροῦμε νά τοὺς λέμε «Ἐλᾶτε νά δεῖτε» τὸ ἴδιο πού εἶπε ὁ Φίλιππος στὸν Ναθαναήλ.

Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διδάσκουν πὼς ἡ «πρᾶξις εἶναι θεωρίας ἐπίβασις». Αὐτό θά πεῖ πὼς στὴν Ἐκκλησία τὰ λόγια στηρίζονται πάνω στὰ πράγματα. Ἐμεῖς λοιπὸν πού εἴμαστε ἡ Ἐκκλησία, ὁ Κληρος καί ὁ λαός, νά καλέσουμε τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ νά ἐποπτεύσουνε, ὅπως γράφει ὁ Απόστολος Πέτρος, «τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφὴν ἡμῶν». Νά τοὺς καλέσουμε καί νά τοὺς ποῦμε• «Ἐλᾶτε νά δεῖτε. Ἐδῶ εἶναι ἡ ὀρθὴ πίστη, ἐδῶ εἶναι κι ὁ καθαρὸς βίος, ἡ ἀγάπη, ἡ φιλαδελφία, ἡ τιμιότητα, ἡ ἀγνότητα, ἡ καλωσύνη κι ὅλα ὅσα εἶναι καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Γιὰ αὐτό θά πεῖ Ὁρθοδοξία, ὀρθὴ πίστη καί καθαρὸς βίος. Μακάρι, αὐτὰ τὰ δύο νά μὴ μᾶς λείψουνε ποτέ. Ἀμήν.

Αρχιμ. Γ. Κ.